

A Kiskunfélegyházi Járásbíróság kamarai jogtanácsos által képviselt **RÉG-FINANCE Zrt.** 1044 Budapest, Óradna u. 5. szám alatti székhelyű felperesnek, – dr. Csitos Eszter ügyvéd (6000 Kecskemét, Klapka u. 9-11.) által képviselt szám alatti lakos alperes ellen 166.680 forint és járulékai megfizetése iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t:

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000 (százezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított tizenöt napon belül fellebbezésnek van helye a Kecskeméti Törvényszékhez, melyet a Kiskunfélegyházi Járásbíróságnál kell írásban elektronikus úton benyújtani. Ha a felek a fellebbezésüket nem elektronikus úton terjesztik elő, a bíróság a fellebbezésüket visszautasítja.

A bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltnak tartja vagy a tárgyaláson foganatosítható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésében kell előterjesztenie. A fellebbező fél ellenfele a fellebbezést kézbesítésétől számított 15 napon belül tárgyalás tartását kérheti.

A felek kérelme alapján sem kell tárgyalást tartani, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 379. és 380. §-ban meghatározott okból kell hatályon kívül helyezni, a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, a fellebbezés csak a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével, illetve az előzetes végrehajthatósággal kapcsolatos, vagy a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul.

I n d o k o l á s

[1] A bíróság a felperes keresetet tartalmazó irata, az alperes írásbeli ellenkérelme, személyes előadása, valamint a per egyéb adatai alapján az alábbi tényállást állapította meg:

- [2] Az alperes 2007-ben gépjárművet kívánt vásárolni az Kft.-nél. Az alperes 2007. október 8. napján megrendelt az Kft.-től 4.214.000 forint vételárért egy típusú gépjárművet. A megrendelő tartalmazta, hogy az árak az árlista kiadásának napján érvényes MNB devizaárfolyam alapján kerülnek megállapításra, a gépkocsi az átvétel napján érvényes árlista alapján kerül kiszámlázásra. Az alperes 100.000 forint előleget fizetett be. Ugyanott korábban is vásárolt pénzügyi lízingszerződés megkötésével gépjárművet, megszületett azonban a gyermekük, ezért nagyobb autót szerettek volna. A korábbi autót cserélték le az új autóra. A szerződéskötés idején forint alapú konstrukciót nem ajánlottak részére. A törlesztő részletek kapcsán azt a tájékoztatást kapta, hogy 5-10 %-kal változhat lefelé és fölfelé is. A korábbi szerződése is devizaalapú volt. A kölcsönszerződés és lízingszerződés közötti különbségről az ügyintézés során nem esett szó. Az előző autó esetében ugyanilyen szerződéses konstrukciója volt, leadta az előző autót, és kihozta az újat. A perbeli szerződés kapcsán nem mondta senki, hogy ha leadja az autót, még utána továbbra is fizetési kötelezettsége marad fenn. Arról volt szó, ha 84 hónapon keresztül fizeti a részleteket, a tulajdonába kerül az autó.
- [3] A K&H Autófinanszírozó Zrt. 2007. október 11. napján elfogadta az alperes, mint ajánlattevő deviza alapú finanszírozási ajánlatát. A gépjármű br. vételára 4.253.960 forint volt, az alperes kezdő befizetése 425.396 forint. A teljes futamidő 84 hónap, a havi induló lízingdíj 57.376 forint, az összes induló kamat 991.020 forint volt.
- [4] A 2007. október 10. napján kelt lízingszerződés tartalmazta, hogy a szerződésnek mellékletét képezi az Üzletszabályzat Általános része, az ÁSZF, a Fizetési Ütemezés, az Átadás-átvételi jegyzőkönyv, a Pmt. tényleges tulajdonosi nyilatkozat, az Adatvédelmi Ügyféltájékoztató. A szerződés 5.3. pontja szerint a pénzügyi lízingszerződésben nem szabályozott kérdések tekintetében a Lízingbeadó Üzletszabályzatának Általános része, az ÁSZF Pénzügyi Lízingszerződés személygépjárművekre rendelkezései, továbbá az Adatvédelmi ügyféltájékoztató irányadóak, melyek a szerződés elválaszthatatlan részét képezik. A szerződés a felsorolt mellékletekkel együtt érvényes. A szerződés aláírásával az alperes elismerte, hogy a fenti okiratokat számára hiánytalanul átadták, azokat megismerte, az abban foglaltakat tudomásul vette.
- [5] A gépjármű átadás-átvételi jegyzőkönyv 2007. október 30. napján kelt. A Fizetési ütemezés szerint a devizanem CHF, kötéskori árfolyam 146,89 forint/CHF, a gépjármű bruttó vételára 4.253.960 forint, a lízingrészletek 2.-85. részletig 390,61 CHF-ban lettek meghatározva, a Fizetési ütemezés tartalmazta az egyes lízingrészletek esedékességét, a tőkerész és kamatrész összegét, és a referencia kamatláb CHF LIBOR 3 hónapos értékét 2,81 %-os mértékben.
- [6] A lízingrészletek egy idő után olyan mértékben emelkedtek, hogy annak megfizetését az alperes már nem tudta vállalni, ezért a gépjárművet 2011. szeptember 29. napján a K&H Lízingcsoport visszavett autós telephelyén leadta.
- [7] 2011. szeptember 30. napján a K&H Autófinanszírozó Zrt. a lízingszerződést azonnali hatállyal felmondta. A felmondás tartalmazta, hogy a fizetendő teljes tartozás 3.379.259 forint. A felperes jogelőde a gépjárművet 2011. november 16. napján 1.420.000 forint vételáron értékesítette, és 2011. november 30. napján elkészítette az elszámolást és fizetési felszólítást. A gépjármű vételárának levonását követően az alperes tartozása 2.010.125 forint

volt.

- [8] A K&H Bank Zrt. az alperessel szemben fennálló követelését a felperesre engedményezte a közöttük 2016. november 14-én megkötött engedményezési szerződés alapján.
- [9] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest, lízingszerződés nem teljesítéséből eredő pénztartozás jogcímén 166.680 forint és ennek 2016. november 9. napjától a kifizetés napjáig járó, a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére. Perköltségként igényt tartott 5.000 forint fizetési meghagyásos eljárási díj, 5.000 forint fizetési meghagyásos eljárással felmerült jogtanácsosi díj és 10.000 forint kiegészített peres eljárási illeték megfizetésére.
- [10] A keresetét arra alapította, hogy az alperes és felperes jogelőde a K&H Autófinanszírozó Zrt. 2007. október 10. napján pénzügyi lízingszerződést kötöttek egy típusú személygépkocsi finanszírozására. A lízingdíj nyilvántartására szolgáló devizanem svájci frank volt. A szerződésben meghatározásra került az első lízingdíj esedékessége, a futamidő, a havi törlesztőrészlet összege. Rögzítésre került, hogy a szerződés aláírásának napján érvényes árfolyam 146,09 forint/svájci frank volt, amely alapján az első törlesztő részlet összege 57.376 forint lett. A felperes jogelőde 2011. szeptember 30. napján a szerződést azonnali hatállyal felmondta. Az alperes a gépjárművet még ezt megelőzően 2011. szeptember 29. napján a felperes jogelődének a telephelyére visszavitte. A jogelőd a gépjárművet 1.420.000 forint vételáron értékesítette, a vételárat a tartozás összegéből levonta és a fennálló tartozásról egy részletes kimutatást küldött az alperes részére. Ezt az alperes 2012. február 7. napján átvette. A jogelőd 2016. november 8. napjától a szerződésből eredő követelését a felperesre engedményezte, az engedményezés időpontjában 1.958.073 forint összegű tőketartozása állt fent az alperesnek. Ebből az összegből a felperes a perben 166.680 forintot kívánt érvényesíteni.
- A felperes a keresetet tartalmazó irat mellékleteire kívánt okirati bizonyítékként hivatkozni, csatolta az Üzletszabályzatot és a Lízinggépjárművekre vonatkozó Általános Szerződési Feltételeket.
- [11] Az alperes a kereset elutasítását, felperes perköltségben történő marasztalását kérte. A perköltség körében megbízási szerződés szerinti ügyvédi munkadíj megfizetését kérte azzal, hogy afa fizetésére nem köteles.
- Az alperes elsődlegesen alaki védekezést, az érdemi védekezésében pedig érvénytelenségi kifogást terjesztett elő, és a felmondás jogszerűségét is vitatta. A felperesi igényérvényesítés lehetőségét vitatta az UNIDROIT Egyezményre alapítottan és vitatta a kereset összecszerűségét is.
- [12] Az alperes álláspontja szerint az elsődleges vizsgálati szempont, hogy a felperes a tisztességes eljárási szabályok betartása mellett kötött-e szerződést a fogyasztó alperessel. Tekintettel arra, hogy a lízingszerződés egy atipikus szerződés volt a szerződéskötés idején, azt kérte, hogy a bíróság a jelenleg hatályos Ptk. ide vonatkozó rendelkezéseit vegye az ügy elbírálása érdekében figyelembe. A felperes pénztartozást nem követelhet az alperestől, mert sosem adott részére kölcsönt, azaz nincs a követelésének jogalapja. A felek közötti szerződés megszűnt azzal, hogy az alperes a gépjárművet visszavitte a felperesi jogelőd részére. Hivatkozott arra is, hogy a Ptk. 207. §-a alapján a szerződés az alperes által csatolt

tartalommal jött létre. A szerződés semmilyen tájékoztatást nem tartalmaz az árfolyamváltozás vagy kockázatviselés körében. A felperes jogelődének tájékoztatása e körben nem volt kielégítő. Erre figyelemmel a szerződés tisztességtelen.

- [13] Az alperes a felmondás jogszerűsége körében hivatkozott arra, hogy a felmondás 2011. szeptember 30. napján 95.016 forint hátralékos tartozást mutatott ki. 2015. február 1. napjával a felperes jogelőde 393.091 forint tisztességtelenül felszámított összeget mutatott ki az alperes javára, így a felmondás időpontjában az alperesnek nem is állt fent tartozása. A felperes tartozik ezzel az összeggel, melynek megfizetésére kérte a felperest kötelezni. Hivatkozott a BH1999.10.468. számú döntésben foglaltakra, az UNIDROIT Egyezmény 13. Cikkében írtakra. A lízingbe adó választásától függően lejárttá teheti és követelheti a jövőben esedékessé váló lízingdíj részleteket vagy pedig elállhat a szerződéstől. Ez utóbbi esetben a lízing tárgyat birtokba veheti és olyan mértékű kártérítést követelhet, amely olyan helyzetbe hozza, amilyenben akkor volna, ha a lízingbevevő lízingszerződést szerződésszerűen teljesíti. A reparáció nem adhat okot a gazdagodásra, mert az sérti a felek közötti tisztességes érdekegyensúlyt. A felperesi jogelőd azt a lehetőséget választotta, hogy a szerződéstől elállt, a gépjárművet birtokba vette, kártérítést ennek okán nem követelhetne, a felperes pedig kártérítés követelésére nem is jogosult, mert a szerződésnek nem alanya. Az alperes vitatta a kereset összecszerűségét is, hivatkozva arra, hogy ennek levezetését, kimutatást, igazolását, bizonyítását a felperes a perben nem bocsátotta a bíróság rendelkezésére.
- [14] Az alperes a felperesnek 393.091 forint megfizetésére történő marasztalására (3.P.20.089/2019/7. szám) vonatkozó igényét viszontkereset-levélben érvényesíthette volna, ilyen azonban részéről nem került előterjesztésre.
- [15] Az alperes elsődleges alaki védekezése kapcsán a bíróság a 3.P.20.089/2019/13. számú végzésével az alperes eljárás megszüntetése iránti kérelmét elutasította.
- [16] Az alperes érdemi védekezése körében – többek között - érvénytelenségi kifogást terjesztett elő.
- [17] Az érvénytelenségi perekben felmerülő egyes eljárásjogi kérdésekről szóló 2/2010. (VI. 28.) PK vélemény 6. a) pontja szerint mivel az egyes jogcímek logikai sorrendet alkotnak, a bíróság általában ezt a sorrendet köteles követni. Erre tekintettel - ha a perben ez iránt kétség merül fel - először a szerződés létrejöttéről, vagy létre nem jöttéről kell állást foglalnia. A szerződés létre nem jöttének észlelése éppúgy történhet hivatalból, mint a semmisségi ok észlelése. Ha a szerződés létrejöttnek tekintendő, a bíróság elsőként a semmisségi okokat vizsgálja. A bíróság a bizonyítási eljárás nélkül is egyértelműen megállapítható semmisségi ok fennállását hivatalból elsőként megállapíthatja. Így szükségtelenné válik a fél által felhozott, esetleg bizonyításra szoruló semmisségi ok vizsgálata. A semmisségi okok vizsgálata körében tehát a bíróságot a fél által előadott kérelmek sorrendje nem köti.
- [18] A felperes jogelőde és az alperes között - bár az alperes hivatkozott arra, hogy a kölcsönszerződés és a pénzügyi lízingszerződés különbségéről nem kapott tájékoztatást, megállapítható, hogy - pénzügyi lízingszerződés jött létre. A lízingszerződés létrejöttéhez a feleknek a lízingtárgyban és a lízingdíjban való megállapodása szükséges és egyben elegendő

(1959-es Ptk. 205. § (2) bekezdés). A perbeli szerződés fogyasztói szerződésnek minősült.

- [19] A 93/13/EGK tanácsi irányelv 8. cikke feljogosítja a tagállamokat az irányelv által szabályozott területen a Szerződéssel összhangban lévő szigorúbb rendelkezések elfogadására annak érdekében, hogy a fogyasztóknak magasabb szintű védelmet biztosítsanak. A hazai jogi szabályozás amiatt, hogy minden fogyasztói szerződés tekintetében egységes, az irányelvnél szigorúbb.
- [20] Arra, hogy mi tekinthető fogyasztói szerződésnek, a fogyasztóvédelmi eszközként a szerződési feltételek tisztességtelen kikötését az érvénytelenség polgári jogi szankciójával sújtó, a perben még alkalmazandó a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk.) rendelkezései az irányadóak. Az rPtk. 685. §-ának e) és d) pontja szerinti fogalomból következően minden olyan szerződés fogyasztói szerződés, amelyet a fogyasztó köt a szerződést gazdasági vagy szakmai tevékenysége körében kötő másik féllel. A szerződés fogyasztói jellege független a szerződés típusától, tárgyától, a feleknek kell megfelelni a Ptk. 685. § d) és e) pontjában írt meghatározásnak. A Ptk. a fogyasztó magánjogi védelme szempontjából azt tekinti lényegi elhatároló ismérvnek, hogy a jogalany a konkrét szerződést gazdasági vagy szakmai tevékenységi körén belül, vagy azon kívül köti-e meg. Ilyen álláspontot fejtett ki a Fővárosi Ítéltábla is a BDT 2009. évi 1997. számú jogesetben.
- [21] A pénzügyi lízingszerződés a régi Ptk.-ban nem nevesített szerződés, amely bár hasonlóságot mutat több szerződéstípus egyes vonásaival, lényegét tekintve eltér azoktól. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2014. március 15-i hatálybalépését megelőzően a lízingszerződés fogalma három jogszabályban jelent meg: az 1988. május 28-án Ottawában kelt UNIDROIT-egyezmény (a nemzetközi pénzügyi lízingről) implementációjában, az 1997. évi LXXXVI. törvényben, a régi Hpt.-ben, valamint a számvitelről szóló 2000. évi C. törvényben. E jogszabályok rendelkezéseinek összevetése alapján megállapítható az, hogy a pénzügyi lízing esetén a lízingbe adó a lízingtárgy megszerzéséhez nyújt fedezetet (hitelezési jogviszony): a lízingbe adó az általa nyújtott hitelből megvásárolt dolgot adja bérbe a lízingbe vevőnek a szerződésben kikötött feltételek mellett olyan módon, hogy a bérleti idő lejártával lehetőséget ad a bérbe vett dolog automatikus vagy maradványértéken történő megvásárlására (zárt végű és nyílt végű pénzügyi lízing), illetve vételi jog (opció) gyakorlására a lízingbe vevő számára. A lízing éppen a finanszírozás jellegből adódó sajátosságok miatt sem bérletként, sem adásvételként, az eszközalapú finanszírozási jelleg miatt pedig kölcsönként sem minősíthető; önálló megítélést igényel.
- [22] A pénzügyi lízingszerződés több szerződés elemeit egyesítő jellege a szerződés idő előtti megszűnése esetén és az elszámolás kapcsán is problémát jelent. A lízingbe adó azonnali hatályú felmondása esetén követelheti a határozott idő letelte előtti megszűnés miatt elmaradt hasznát, vagyis a határozott időre még esedékes hátralévő lízingdíjakat; értékelni kell azonban, hogy a lízingbe adónak a felszabaduló időre kárenyhítési kötelezettsége keletkezik, amely állhat a lízingtárgy újrahaznosításában vagy piaci értékesítésében. Az elvárható újrahaznosítás vagy értékesítés bevételeit az elmaradó hátralékos lízingdíjból mint kárból levonásba kell helyezni (a Csongrád Megyei Bíróság Gazdasági Kollégiumának 2000/3. számú állásfoglalása a lízingszerződésekkel kapcsolatos egyes kérdésekről).

- [23] A pénzügyi lízingszerződés azonnali hatályú felmondása esetén a lízingbe vevő elveszíti a fennálló lízingdíj-tartozása részletekben való fizetésének kedvezményét, a teljes hátralékos lízingdíj egy összegben esedékessé válik. A pénzügyi lízingszerződés idő előtti megszűnése esetén két lehetőség adódik: a teljes lízingdíj kifizetését követően a lízingbe adó lemond a lízingtárgy tulajdonjogáról a lízingbe vevő javára, vagy a lízingtárgy visszaadását követeli és a lízingdíj helyett a szerződés megszűnése miatti kárának megtérítését igényli. A kétféle jogkövetkezmény egyidejű konjunktív alkalmazása akkor is kizárt, ha a lízingszerződés ilyen kikötést tartalmazott.
- [24] Nem ütközik jogszabályi tilalomba az olyan szerződéses kikötés, amikor a lízingbe adó visszaköveteli a lízingtárgyat, követeli a hátralékos lízingdíjat is, azonban a visszakövetelt lízingtárgyat a piaci forgalomban értékesíti és a befolyt vételár összegével a lízingbe vevő hátralékos lízingdíj-tartozását csökkenti. Ebben az esetben a biztosítéki szerepet betöltő lízingtárgyból annak eladása útján elégíti ki igényét (ez a hátralékos lízingdíjra vonatkozik), a dolog vételárát azonban nem a saját javára, hanem a lízingbe vevő javára számolja el. Ha a lízingbe adó a lízingtárgyat visszaveszi a lízingbe vevőtől, a teljes hátralékos lízingdíjat akkor sem követelheti, ha a lízingtárgyat huzamosabb ideig még nem értékesítette; ekkor csak a lízingtárgy reális forgalmi értékével csökkentett különbözeti összegre tarthat igényt [Dr. Papp Tekla: Lízingszerződések a hazai bírósági döntésekben IV. (CH,2011/8.,3-5.o.)].
- [25] A régi Hpt.-nek a perbeli pénzügyi lízingszerződés megkötésekor hatályos rendelkezései – beépítve az EU által kialakított fogalom- és szabályozási rendszert – a pénzügyi intézménytípusok és pénzügyi szolgáltatások legalapvetőbb szabályait tartalmazták. A régi Hpt. 210. §-a általános szabályként rendelkezett arról, hogy a pénzügyi intézmény milyen formában és tartalommal köthet pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződést, ezzel szemben a Hpt. 212-214/C. §-ai – a fejezetcímből és a szövegezésből is kitűnően – kizárólag a fogyasztási kölcsönök legfontosabb szabályait foglalják össze. A régi Hpt. 2. számú melléklete a pénzügyi szolgáltatások körében határozta meg a pénzügyi lízing ismérveit, melyek szerint pénzügyi lízing az a tevékenység, amelynek során a lízingbe adó ingatlan vagy ingó dolog tulajdonjogát, illetve vagyoni értékű jogot a lízingbe vevő megbízása szerint abból a célból szerzi meg, hogy azt a lízingbe vevő határozott idejű használatába adja oly módon, hogy a lízingbe vevő könyveiben kerül kimutatásra (régii Hpt. 2. sz. melléklet Értelmező rendelkezések I.11. pont). Ettől eltérő a fogyasztási kölcsönnek a régi Hpt. 2. számú mellékletében található fogalma: a fogyasztási kölcsön a mindennapi élet szokásos használati tárgyainak megvásárlásához, javíttatásához vagy szolgáltatás igénybeviteléhez, továbbá a felhasználási célhoz nem kötött fogyasztónak nyújtott kölcsön. (régii Hpt. 2. számú melléklet Értelmező rendelkezések III.5. pont). A két szerződéses konstrukció lényegesen eltér egymástól. Fogyasztási kölcsön esetében nem az ügyletet finanszírozó pénzintézet köt két jogilag elkülönülő, de egymással összefüggő szerződést, hanem a fogyasztó köti meg egyrészt a dolog megvásárlására vagy a szolgáltatás igénybevitelére irányuló szerződést, másrészt a pénzügyi intézménnyel a fogyasztási kölcsönszerződést. Ezzel szemben pénzügyi lízing esetén a lízingbe adó (és nem a lízingbe vevő) köt két jogilag elkülönülő, de egymással összefüggő szerződést annak érdekében, hogy a lízingtárgy tulajdonjogát valójában biztosítéki célból megszerezze a maga számára; a lízingbe adó vevőként adásvételi szerződéssel megszerzi a lízingtárgy tulajdonjogát, majd megköti a pénzügyi lízingszerződést a lízingbe vevővel, amely alapján lízingdíj ellenében a lízingbe vevő birtokába és használatába kerülhet a lízingbe adó által megszerzett lízingtárgy.

A vázolt hárompólusú jogviszonyrendszer jelenti az elhatárolás alapját, valamint azt, hogy a lízing éppen a finanszírozási jellegből adódó sajátosságok miatt sem bérletként, sem adásvételként, az eszközalapú finanszírozási jelleg miatt pedig kölcsönként sem minősíthető, önálló megítélést igényel és az előbbieken már kifejtettek szerint az régi Hpt. 2. számú mellékletének I. részében a pénzügyi szolgáltatások körében önálló – nevesített – pénzügyi szolgáltatásnak minősül.

- [26] A pénzügyi lízinget a régi Hpt. sem tekintette kölcsönszerződésnek, a pénzügyi lízingszerződésre nem a 213. §-ában foglaltakat, hanem a 210. §-ában foglaltakat rendelte alkalmazni.
- [27] A Kúria 2013. december 16-án megalkotott a 6/2013. PJE határozata is tartalmazza, hogy a régi Hpt. 213. §-ának rendelkezései pénzügyi lízingszerződésekre nem vonatkoznak (6/2013. PJE határozat indokolás III.2. a) pont). A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:409. §-a jelen perben még nem alkalmazandó, azonban a jogértelmezés számára iránymutatásul szolgálhat. A Ptk. 6:409. §-a szerint pénzügyi lízingszerződés alapján a lízingbe adó a tulajdonában álló dolog vagy jog (lízingtárgy) határozott időre történő használatba adására, a lízingbe vevő a lízingtárgy átvételére és lízingdíj fizetésére köteles, ha a szerződés szerint a lízingbe vevő a lízingtárgy gazdasági élettartamát elérő vagy azt meghaladó ideig való használatára, illetve – ha a használat időtartama ennél rövidebb – a szerződés megszűnésekor a lízingtárgy ellenérték nélkül vagy a szerződéskötés kori piaci értéknél jelentősen alacsonyabb áron történő megszerzésére jogosult, vagy a fizetendő lízingdíjak összege eléri vagy meghaladja a lízingtárgy szerződéskötés kori piaci értékét.
- [28] A perben a feleknél fellelhető eltérő tartalmú szerződéses példányokra figyelemmel vitatott volt a szerződés tartalma körében az, hogy a szerződés devizaalapú vagy forintalapú, 0%-os kamattal.
- [29] A perben a felperes a követelése alapjaként olyan a jogelőde által aláírt szerződést csatolt, amely szerint az első lízingdíj összege, az eladáskori árfolyam, a havi lízingdíj összege és a referencia kamatláb javításra került ahhoz a példányhoz képest, amely az alperes birtokában volt, és amelyet a peres eljárás irataihoz ő is becsatolt. Mindkét szerződés tartalmazta az alperes aláírását. Az alperes hivatkozása szerint a Ptk. 207. § (2) bekezdése szerint a fogyasztóra kedvezőbb értelmezést kell elfogadni, azaz a szerződés forintalapú, 0 %-os kamattal.
- [30] A rPtk. 207. § (1) bekezdése kimondja: a szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett.
- [31] A (2) bekezdés szerint ha az általános szerződési feltétel, illetve a fogyasztói szerződés tartalma az (1) bekezdésben foglalt szabály alkalmazásával nem állapítható meg egyértelműen, a feltétel meghatározójával szerződő fél, illetve a fogyasztó számára kedvezőbb értelmezést kell elfogadni.
- [32] A rPtk. 198. § (1) bekezdése kimondja: a szerződésből kötelezettség keletkezik a szolgáltatás teljesítésére és jogosultság a szolgáltatás követelésére.

- [33] A Ptk. 205. § (1) bekezdése szerint a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre.
- [34] A (3) bekezdés értelmében a felek a szerződés megkötésénél együttműködni kötelesek, és figyelemmel kell lenniük egymás jogos érdekeire. A szerződéskötést megelőzően is tájékoztatniuk kell egymást a megkötendő szerződést érintő minden lényeges körülményről.
- [35] A fenti jogszabályi rendelkezések alapján a szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges. A perbeli szerződés esetén jelentősége volt annak is, hogy a szerződést kötő felek közül a felperes jogelőde általános szerződési feltételeket alkalmazott.
- [36] Abban az esetben, ha valamely szerződés általános szerződési feltételek alkalmazásával jön létre, az rPtk. 205. § (1) bekezdése és 205/B. § (1) bekezdése alapján a szerződés egyedileg megtárgyalt kikötései és az általános szerződési feltételek együttesen alkotják a szerződést (BDT2014.3107). Az 1959-es Ptk. az általános szerződési feltétel formájában meghatározható szerződési kikötések körét nem korlátozta, így nem volt akadálya annak, hogy akár a főszolgáltatással kapcsolatos, akár a szolgáltatás és ellenszolgáltatás arányát meghatározó szerződési kikötések általános szerződési feltételként váljanak a felek szerződésének részévé.
- [37] A rPtk. 205/A. § (1) bekezdés szerint általános szerződési feltételnek minősül az a szerződési feltétel, amelyet az egyik fél több szerződés megkötése céljából egyoldalúan, a másik fél közreműködése nélkül előre meghatároz, és amelyet a felek egyedileg nem tárgyaltak meg.
- [38] A (3) bekezdés értelmében az általános szerződési feltételnek minősítés szempontjából közömbös a szerződési feltételek terjedelme, formája, rögzítésének módja, és az a körülmény, hogy a feltételek a szerződési okiratba szerkesztve vagy attól elválasztva jelennek meg.
- [39] A rPtk. 205/B. § (1) bekezdése szerint az általános szerződési feltétel csak akkor válik a szerződés részévé, ha alkalmazója lehetővé tette, hogy a másik fél annak tartalmát megismerje, és ha azt a másik fél kifejezetten vagy ráutaló magatartással elfogadta.
- [40] A szerződés szerint annak elválaszthatatlan mellékletét képezték az Üzletszabályzat Általános része, és az ÁSZF Pénzügyi Lízingszerződés személygépjárművekre. A szerződésben nem szabályozott kérdésekben ezek rendelkezéseit is irányadónak tekintették. Ezek általános szerződési feltételnek minősülnek. Az 1959-es Ptk. 205/A. § (1) bekezdése értelmében egy szerződési feltétel akkor minősül általános szerződési feltételnek, ha az egyik fél egyoldalúan, több szerződés megkötése céljából a másik fél közreműködése nélkül határozza azt meg. Az egyedi megtárgyaltság hiánya éppen az általános szerződési feltételként való minősülés kritériuma. Annak, hogy az általános szerződési feltétel a szerződés részévé váljon, a 205/B. § (1) bekezdésében írt feltételek megvalósulása szükséges, nevezetesen, hogy az általános szerződési feltétel alkalmazójával szerződő másik fél számára az üzletszabályzat megismerhető legyen és azt el is fogadja.
- [41] A peres iratoknál rendelkezésre álló szerződés alperesnél és felperesnél fellelhető példánya szerint is az alperes aláírásával elismerte, hogy ezeket átvette, az azokban foglaltakat

megismerte, és tudomásul vette.

- [42] A szerződés meghatározott személyek között keletkező jogviszony, amelyből kötelezettség keletkezik meghatározott szolgáltatás teljesítésére és jogosultság annak követelésére. Szerződéses feltételnek a szerződés tartalmát jelentő jogok gyakorlására és kötelezettségek teljesítésére vonatkozó szerződési kitétel minősül. Az üzletszabályzat átvételére, megismerésére, megértésére, elfogadására vonatkozó nyilatkozat nem a felek kölcsönös és egybehangzó akaratnyilatkozata, hanem az alperes egyoldalú nyilatkozata volt, a szerződő felek számára nem határozott meg sem jogokat, sem kötelezettségeket, így nem tekinthető általános szerződési feltételnek.
- [43] Az Üzletszabályzat Általános része és a ÁSZF személygépjárművekre vonatkozó rendelkezései a perbeli szerződés részét képezték, az abban foglalt feltételek az egyedi szerződés rendelkezéseivel együttesen határozták meg a felek szerződésének tartalmát.
- [44] Nincs annak sem jelentősége, ha az alperes részére ezen okiratok tartalmát nem magyarázták el és nem kapott részletes tájékoztatást az abban foglalt kikötések tartalmáról. Ez nem is volt szükséges ahhoz, hogy ezek az iratok a szerződés részévé váljanak, ehhez az rPtk. 205/B. § (1) bekezdése értelmében elegendő volt, hogy annak alkalmazója az Üzletszabályzat Általános része és az ÁSZF lízingszerződésre vonatkozó részének átadásával lehetővé tette az alperes részéről történő megismerését. Ez a feltétel ezzel az írásbeli nyilatkozattal bizonyítottan megvalósult.
- [45] Amennyiben az alperes esetlegesen azokat mégsem kapta volna kézhez, a szerződés tartalma alapján egyértelmű, hogy a szerződés a mellékleteivel együtt érvényes, a szerződés részét képezik, így elvárható lett volna, hogy azok beszerzése érdekében lépéseket tegyen. A szerződés tartalma alapján a bíróság úgy tekintette, hogy a mellékleteket az alperes átvette, az abban foglaltak a szerződés részét képezik.
- [46] Az ÁSZF 3.1. pontja szerint a szerződés hatálybalépéséhez az ott feltüntetett feltételek együttes megvalósulása szükséges.
- [47] Az ÁSZF 9. pontja tartalmazza, hogy az alperes által fizetendő lízingdíj tőke- és kamatrészből tevődik össze, így az alperes alappal nem lehetett abban hiszemben, hogy a szerződése 0% kamatot tartalmaz. Másrészt a ÁSZF szerint, ha a lízingdíj összege a szállítói számla pénznemétől eltérő pénznemben van meghatározva, márpedig eltérő pénznemben CHF-ben volt meghatározva, a szállítói számla kifizetéséig bekövetkező esetleges árfolyamváltozás következtében a lízingdíjak lízingszerződés pénznemében megállapított tőkeösszege a szállítói számla pénznemében kifejezett lízingdíj tőkeösszeg alapján megváltozhat. Ezzel egyidejűleg a lízingdíjak összege is ismételten megállapításra kerül. A tőkeösszeg és a lízingdíjak összegének változásáról a szállítói számla kiegyenlítését követően a lízingbevevőt haladéktalanul írásban értesíti. A lízingbevevő a korrekciót szerződésmódosítás nélkül az értesítés kézhezvételével elfogadja.
- [48] A perbeli esetben a gépjármű bruttó vételára 4.253.960 forint volt, az alperes 425.396 forintot fizetett meg. A felperes jogelőde elutalta a szállító felé a vételár kiegyenlítéséhez szükséges 3.828.564 forintot. Ennek a folyósítás napján érvényes 153,21 forint /CHF napi árfolyamon

számított CHF ellenértékének 24.988,99 CHF-nek megfelelő összegre kötötték meg a felek a szerződést.

- [49] Az első lízingdíj az alperes által befizetett 425.396 forint volt, ami 146,89 forint/CHF alapulvételével 2896,02 CHF-nek felel meg. A javítás előtt feltüntetett 166 forint/CHF alapulvételével a 2562,63 CHF is 425.396 forintnak felel meg. Változatlan maradt a havi lízingdíj összege, ami 146,89 forint/CHF alapulvételével 390,61 CHF. Így az összegszerűségek javítása a szerződés érdemét, lényeges elemeit nem érintette.
- [50] Az alperes finanszírozási ajánlatát a K&H Autófinanszírozó Zrt. 2007. október 11. napján fogadta el, a gépjármű átadása 2007. október 30. napján történt meg. A lízingrészletek tőkerészére és kamatrészére vonatkozó, szintén a szerződés mellékletét képező Fizetési ütemezés tartalmazta, hogy a kötéskori árfolyam 146,89 forint/CHF, a referencia kamatláb CHF LIBOR (3 hónapos) értéke 2,81 %, erre az értékre került javításra a szerződésben is. Az, hogy a referencia kamatláb javításra került, a szerződés egyéb mellékleteiben foglaltak figyelembevételével nem jelenti azt, hogy a szerződés 0 % kamattal jött volna létre a felek között.
- [51] A szerződés tartalmazta az annak létrejöttéhez nélkülözhetetlen elemekben, azaz a lízingtárgyban és a lízingdíjban való megállapodást. Az ÁSZF 9.1 pontja tartalmazza, hogy a lízingdíj tőke- és kamatrészből tevődik össze. A felperes jogelőde és az alperes között a szerződés létrejött, a szerződés devizaalapú volt, ezt a körülményt az alperes személyes előadása is alátámasztotta, miszerint forintalapú konstrukciót nem is kínáltak részére, és a referencia kamatláb nem 0 % volt.
- [52] Az alperes érvénytelenségi kifogása kapcsán a felperes arra hivatkozott, hogy a szerződésből az egyéb iratok alapján kiderül, hogy devizaalapú szerződést kötöttek, a ASZF két pontja oldalakon keresztül részletezi az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezéseket, kiderül, hogy az árfolyamkockázat az alperest terheli.
- [53] A bíróság tájékoztatta a felperest, hogy az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás megtörténtének bizonyítása a felperes érdekkörébe tartozik, az alperesnek pedig azt kell bizonyítania, hogy a tájékoztatás nem volt megfelelő, nem volt világos és érthető.
- [54] A felperes a tájékoztatás megtörténte körében az ügyletkötésben közreműködő alkalmazottak tanúkénti meghallgatását nem indítványozta. Az ÁSZF rendelkezéseinek figyelembevételét kérte.
- [55] Az alperes arra hivatkozott, hogy a rHpt. 203. § (6) és (7) bekezdései alapján árfolyamkockázattal kapcsolatos feltárás, amelyet a fogyasztó aláírásával igazol, nem áll rendelkezésre. Az árfolyamkockázat alperes általi viselésével kapcsolatos egyedi megállapodás a szerződésben nincs, az ÁSZF-ben sincs. A szerződés nem tartalmaz kockázatteltérést. A felperes – helyesen jogelőde - megvalósította a tilos, megtévesztő, és agresszív kereskedelmi gyakorlatot, az árfolyamkülönbözet összege az alperest nem terheli.
- [56] A 2/2014. PJE határozat III/1. pont utolsó bekezdésében, valamint az Európai Unió Bírósága C-51/17. számú ügyben hozott ítéletében kifejtettek alapján a bíróságnak mérlegelnie kell a

szerződéskötés alkalmával rendelkezésre álló teljes, az írásbeli nyilatkozat tartalmán túlmutató vagy azzal esetlegesen ellentétes egyéb tájékoztatást is. A peres felek az írásbelitől eltérő tartalmú szóbeli tájékoztatást nem igazoltak.

- [57] A szerződő feleket a rPtk. 205. § (4) bekezdése alapján általánosan terheli a szerződés megkötése során az együttműködési kötelezettség, a szerződéskötést megelőzően tájékoztatniuk kell egymást a megkötendő szerződést érintő minden lényeges körülményről, deviza, illetőleg devizaalapú hitel nyújtása esetén tájékoztatni kell a másik felet az árfolyamkockázatot adószra telepítő szerződési kikötésekről, a szerződés kockázatáról. A Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdése a kölcsönszerződések esetén meghatározza ezen tájékoztatás tartalmát akként, hogy a kockázatfeltáró nyilatkozatnak tartalmaznia kell az árfolyamkockázat ismertetését, annak hatását a törlesztőrészletre. A Hpt. ezen rendelkezései ugyan a lízingszerződésre nem alkalmazhatóak, azonban a tájékoztatás tartalma körében iránymutatást nyújtanak.
- [58] A tájékoztatás célja az ügyleti akarat kialakításához szükséges információk feltárása. A lehetséges kockázatok felméréséhez szükséges tájékoztatás kötelezettségét a speciális jogszabály, a rHpt. 203. § (6) bekezdése is a szerződés megkötéshez kapcsolja, azt a kockázat mibenlétére és a törlesztőrészletre gyakorolt hatására vonatkoztatja. Ha a felperes jogelőde által nyújtott tájékoztatás elégtelensége állapítható meg az árfolyamkockázatra, mint főszolgáltatásra vonatkozó rendelkezés érvénytelensége miatt a szerződés egésze megdől.
- [59] A kockázat nem más, mint valamely cselekvéssel, vállalkozással járó veszély, kár, anyagi veszteség lehetősége, az árfolyamkockázat tehát nem más, mint azon lehetőség, hogy a szerződés kirovó pénznemének árfolyama megváltozhat. A szerződés kockázata abban rejlik, hogy az árfolyamváltozás hatására a pénzügyi intézménnyel szerződő lízingbe vevő fizetési kötelezettségei hátrányosan változhatnak, az általa fizetendő lízingdíjak összege megnőhet. E körben a lízingszerződésekre is irányadó a 6/2013. Polgári jogegységi határozat III. pontja, mely szerint a pénzügyi intézményt terhelő tájékoztatási kötelezettségnek ki kellett terjednie az árfolyamváltozás lehetőségére, valamint arra, hogy annak milyen hatása van a lízingdíjakra. A tájékoztatási kötelezettség ugyanakkor nem terjedhetett ki az árfolyamváltozás mértékére, nem kellett kiterjednie a kockázat reális voltára, valószínűségére sem. A pénzügyi intézménynek nem kellett arról nyilatkoznia, hogy a hosszabb távra kötött szerződés alatt mi lehet az árfolyamváltozás felső határa.
- [60] Az tény, hogy a perbeli esetben külön kockázatfeltáró nyilatkozat nem készült. Erre vonatkozó jogszabályi kötelezettsége azonban a felperes jogelődének nem is volt. A Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdése ugyanis a fogyasztónak minősülő ügyféllel kötendő devizahitel nyújtására irányuló, illetőleg ingatlanra kikötött vételi jogot tartalmazó szerződések esetén írta elő a pénzügyi intézmények számára a kockázatfeltáró tájékoztató készítését, és annak az ügyfél általi tudomásul vételét igazoló nyilatkozat fellel történő aláíratását. A Hpt. hitelszerződés fogalmát meghatározó 2. számú melléklet I.10.1. pontjából kitűnően azonban - figyelemmel a pénzügyi lízingszerződés definícióját tartalmazó I.11. pontban foglaltakra is - a Hpt. szabályainak alkalmazása körében a hitelszerződés nem foglalta magában a pénzügyi lízingszerződést, így arra a Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdése nem vonatkozott (BH2016. 148.). Külön kockázatfeltáró nyilatkozat hiányában az egyedi szerződés és az annak elválaszthatatlan részét képező Üzletszabályzat Általános rendelkezései, az ÁSZF és a

szerződéskötéskor a pénzügyi intézmény által a fogyasztónak adott tájékoztatás alapján kell vizsgálni, hogy az észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó számára felismerhető volt-e az, hogy az esetlegesen bekövetkező árfolyamváltozás miatt a szerződés ténylegesen fennálló kockázata teljes mértékben őt terheli, annak reá nézve kedvezőtlen hatása korlátlan, amelynek következménye, hogy akár jelentősen is megnövekedhetnek fizetési terhei.

- [61] Az árfolyamkockázat a kirovó és a lerovó pénznem eltéréséből adódó, szükségképpen és automatikus következmény [6/2013. PJE jogegységi határozat III/2. a) pontjához tartozó indokolás]. A kölcsön- vagy lízingszerződés részét képező általános szerződési feltételeknek a kölcsönbe-, illetve lízingbevevő fizetési kötelezettségét, így az árfolyamkockázat viselését szabályozó kikötései adott esetben nem világos, nem érthető jellegük miatt, a kikötések tisztességtelenségén keresztül idézhetik elő a szerződés érvénytelenségét. Az általános szerződési feltételekben szereplő, az árfolyamkockázat mibenlétére, tartalmára, viselésére vonatkozó kikötés akkor világos és érthető, ha az „átlagos fogyasztó” mércéjén keresztül megítélt konkrét fogyasztó számára felismerhető, hogy a számára kedvezőtlen árfolyamváltozás korlátozás nélkül kizárólag őt terheli, az árfolyam rá nézve kedvezőtlen változásának felső határa nincs [2/2014. PJE jogegységi határozat III/1. pontjához tartozó indokolás]. A világos és érthető megfogalmazás, illetve az átláthatóság elvéből következően – amelyet az Európai Unió Bírósága többek között a C-26/13. számú ügyben hozott ítéletében is értelmezett – a vizsgált szerződéses feltétel tekintetében a fogyasztót olyan helyzetbe kell hozni a szerződéskötéskor, hogy megfelelően fel tudja mérni az általa vállalt kötelezettségeket, árfolyamkockázat esetén azt, hogy a jövedelme szerinti pénznem leértékelődésével annak hatása a fizetési kötelezettségére korlátlan. Nem fogadható el a pénzügyi intézményt terhelő tájékoztatási kötelezettség teljesítéseként, ha a fogyasztó több, külön okiratban szereplő szerződési feltétel együttes értelmezése, vagy több rendelkezés egybevetése alapján csak kikövetkeztetni tudja az árfolyamkockázat mibenlétét, fizetési kötelezettségére gyakorolt hatását. Amennyiben a szerződési feltételek összetett, nem áttekinthető szerkezeti kialakítása miatt az árfolyamkockázattal kapcsolatos összefüggéseket – az eltérő helyen lévő kikötések felkutatásával és értelmezésével – magának a fogyasztónak kell megkísérelnie azonosítani és felismerni, az általános szerződési feltételek érintett kikötései nem tekinthetők világosnak és egyértelműnek.
- [62] A felperes által becsatolt több ÁSZF közül, a figyelembe venni kért lízing gépjárművekre vonatkozó sem tartalmaz tájékoztatást az árfolyamkockázat mibenlétére, annak a fogyasztó alperes fizetési kötelezettségére gyakorolt hatására vonatkozóan. Nem tekinthető ilyen kifejezett magyarázatnak az ÁSZF – lízing gépjárművekre 9. pontja sem, ez ugyanis csak egy a fogyasztó számára sem az összetevőit, sem a végeredményét tekintve nem számszerűsíthető, nem értelmezhető matematikai képletet rögzít, az árfolyamkockázat lényegének, gazdasági következményeinek szöveges magyarázatát nem adja.
- [63] A felperes által hivatkozott ÁSZF 9.1. pontjának utolsó mondata az árfolyamkockázat tekintetében annyit tartalmaz: az árfolyamváltozásból eredő kockázatot a lízingbevevő köteles viselni. Ebből az alperes számára egyértelmű kellett, hogy legyen, miszerint az árfolyam változásainak a hatásait ő viseli. A felperes jogelődének szerződéses rendelkezései és az ÁSZF sem hívták fel azonban az alperes fogyasztó figyelmét az azzal járó kockázatokra, arra, hogy akár a forint jelentős árfolyamgyengülése is előfordulhat, ami a fogyasztó által fizetendő

törlesztőrészleteket jelentősen megemelheti, a fogyasztót gazdaságilag nehéz helyzetbe hozhatja. Erre figyelemmel a bíróság úgy ítélte meg, hogy a felperes által állított és bizonyított tájékoztatás nem felelt meg a 2/2014. PJE határozat 1. pontjában foglaltaknak, illetve az Európai Unió Bírósága joggyakorlata által kimunkált követelményeknek (pl. C-51/17. számú OTP Bank Nyrt. és társa kontra Ilyés Teréz és társa ügyben 2018. szeptember 20. hozott ítéletnek), ezért az tisztességtelen.

- [64] Megállapítható volt, hogy a felperes jogelőde a devizában való elszámolás kikötésével összefüggő kockázatokat és azok lehetséges gazdasági hatásait nem tárta fel olyan módon, hogy az alperes a szerződéskötési szándéka kialakításánál figyelembe vehesse, így az alperes számára nem lehetett világos és érthető, hogy mit jelent a devizában való elszámolás, ezért az azt kikötő szerződési feltétel érvénytelen, amely a teljes szerződés érvénytelenségét okozza. Az Általános Szerződési Feltételekben található matematikai képletből egy megfelelő pénzügyi ismeretekkel nem rendelkező laikus fogyasztó számára a szerződés és annak részét képező Üzletszabályzat általános része és Általános Szerződési Feltétele gondos áttanulmányozása alapján sem lehetett nyilvánvaló az, hogy fizetési kötelezettségei felső határ nélkül emelkedhetnek a forint gyengülése esetén. Az egyedi szerződésnek, az Üzletszabályzat Általános részének és az Általános Szerződési Feltételnek jelen szerződésre alkalmazott részének sincs olyan kifejezett rendelkezése, amely azt rögzítené, hogy az árfolyam változása esetén változik a törlesztő részlet összege és ezáltal a fogyasztó fizetési kötelezettsége. Tekintettel arra, hogy a deviza alapú konstrukció és az ebből adódó fogyasztót terhelő árfolyamkockázat a lízingszerződésnek lényeges, a fő szolgáltatással szemben teljesítendő ellenszolgáltatás mértékét alapvetően befolyásoló eleme az érintett szerződési kikötés érvénytelensége a szerződés egészének érvénytelenségét eredményezi.
- [65] A jelen perben a felperes keresete marasztalásra irányult, arra hivatkozással, hogy a jogelőde az alperessel érvényes szerződést kötött. A bíróság a szerződés teljes érvénytelenségét eredményező érvénytelenségi kifogások egyikét alaposnak találta [rPtk. 234. § (1) bekezdés], így a keresetet elutasította, hiszen az érvénytelenség általános jogkövetkezménye, hogy az ilyen ügyletre nem lehet jogot alapítani, vagyis semmis szerződés alapján nem lehet fizetésre kötelezni a fogyasztót. Ez az érvénytelenség egyedüli olyan jogkövetkezménye, amelyet a bíróságnak hivatalból kell alkalmaznia [1/2010. (VI. 28.) PK vélemény 2. pont]. Az érvénytelenség további jogkövetkezményeit (rPtk. 237. §) csak a fél erre irányuló kérelme alapján alkalmazhatja a bíróság [1/2010. (VI. 28.) PK vélemény 2. pont]. Semmis szerződés esetén a bíróság hivatalból csak a semmisség megállapítására és az ilyen szerződésre alapítottan előterjesztett igény elutasítására szorítkozhat, az érvénytelenség rPtk. 237. §-a szerinti további jogkövetkezményeit a bíróság semmisség esetén sem alkalmazhatja hivatalból, e jogkövetkezmények alkalmazására csak az általános eljárási szabályok szerint, vagyis a fél erre irányuló kérelme (keresete, viszontkeresete) alapján kerülhet sor (Kúria Gfv.VII.30.103/2019/6, Kúria Gfv.VII.30.245/2019/11.).
- [66] A szerződés érvénytelenségére tekintettel a bíróságnak nem kellett vizsgálnia az alperes további hivatkozásait, így a felmondás jogszerűségét és a kereset összecszerűségének megalapozottságát sem.
- [67] Az alperes pernyertessége esetére igényt tartott a felperessel szemben perköltség megfizetésére. A perköltséget a költségjegyzék becsatolásával felszámította.

- [68] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 83. § (1) bekezdése szerint törvény eltérő rendelkezése hiányában a pernyertes fél perköltségét a pervesztes fél téríti meg.
- [69] Az alperes az általa csatolt ügyvédi megbízási szerződés alapján 100.000 forint áfa mentesen számítandó ügyvédi munkadíj megfizetésére tartott igényt, amelynek megfizetésére a bíróság a Pp. 83 § (1) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte.
- [70] Az elektronikus kapcsolattartás választásának lehetőségére vonatkozó tájékoztatás a Pp. 605. §-án, míg az elektronikus kapcsolattartás szabályaira vonatkozó útmutatás a Pp. 605. § és 618. § rendelkezésein alapul.

Kiskunfélegyháza, 2020. június 30.

Majorosné dr. Kastóczki Marianna s.k.
bíró